

ARRESTEN

Met het bovenstaande wijst De Woudreus opnieuw op het feit dat nationaal recht en nationaal beleid dienen te wijken voor de richtlijnverplichtingen: dus: De verplichtingen van Vogelrichtlijn en Hr gaan voor nationale wetten en nationaal beleid. Overigens wijst de Stichting erop dat de Vogelrichtlijn geldt vanaf 1979, dat Nederland zelf in 1994 toen de richtlijn van kracht werd in Nederland, misschien beleid had om naaldbos om te vormen, of het idee ander nationaal beleid mee te nemen (goldplating) bij de implementatie. Nederland is door het Hof vier keer veroordeeld omdat Nederland de Vogelrichtlijn weigerde te implementeren op de juiste wijze; in de arresten C-236/85, C-339/87, C-75/91 en C-3/96 .

In 2003 dreigde opnieuw een inbreukprocedure en uiteindelijk had Nederland in 2004 voldaan aan de vereiste verplichtingen.

In 2005 is Nederland opnieuw door het Hof veroordeeld voor het niet implementeren in Nederlandse wetgeving in arrest 441/03. Hierover eerder..

Dus staand of aanstaand dan wel uitbreiding van nationaal beleid dat schadelijk is of kan worden voor de leefgebieden van een kwalificerende diersoort die het land zelf opgeeft als SBZ (en voordien SPA) dient men onmiddellijk te staken bij opgave. Daarover bestaan talrijke arresten: *“Het is vaste rechtspraak van het Hof dat een lidstaat zich niet ten receptieve kan beroepen op nationale bepalingen, praktijken of situaties, ter rechtvaardiging van de niet nakoming van de door de richtlijn voorgeschreven verplichtingen of termijn” (Cie –Frankrijk, C-166/97)*

VRAGEN